

REDACTIA

1, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

in Austro-Ungaria:
an an 20 cor. pe 1/2
10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 luna 2 cor.
de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

manuscripte nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Carăși colonisări.

(R) Mai zilele trecute, la loc de
cunoscut, presa maghiară aducea
în discuție că în stăutul „Nemzeti Szövet-
ség”-ului a izbucnit o mare criză:
„Contele Károlyi, fostul rector Herczeg,
Krabás și alți membri influenți ai co-
mitetului, au demisionat. Par a fi con-
știenți cu toții, că înainte chiar de a fi
revoltat vre-o activitate mai de
seamnă. Doamne, s'au blamat și au
sunt la faliment cu întreaga lor in-
terprindere.

Curând după aceasta „Egyetértés”,
mai șovinist ziar, mărturisese că
„zadarnică: pe cale culturală
naționalitățile nu se pot maghiarisa.
Trebuie ales alt mijloc, alt teren: cel
economic”

Și în același timp în care „Pester
Lloyd” da informații despre an-
chetă economică în stăutul căreia mem-
brii din Ardeal vor veni cu propuneri
dependente, privitoare la relațiunile
speciale din această parte a statului,
Contele Károlyi, fost president al
„Nemzeti Szövetség”-ului și actual
producător al agrarilor maghiari, pu-
șea în „Hazánk” un foarte lung ar-
ticol (5 pagini), căutând să lumineze
cauza colonisărilor, arătând greșelile
de trecut și principiile care trebuie
aplicate în viitor.

Nu o spune tocmai hotărât, dar
indirect, contele Károlyi Sándor
înnoaște, că până acum nu prea
a făcut vre-o ispravă cu colonisă-
rea. Zice anume: „Colonisările de timp
lungat dau rezultat tot mai puțin
bun decât se aștepta”. Singurul rezultat
este, că unii proprietari mari și mij-
oci și-au vindut cu preț bun mo-
și, scăpând astfel de faliment, ear
s-au cheltuit sume enorme fără
a face măcar cu un singur pas înainte
ca maghiarisării.

D'aceia contele Károlyi și pro-
pune, ca în viitor colonisările „să nict
să fie lăsate în mâinile statului, ci ele
să se întreprindă pe cale de asociări,
cu înțeles cu ajutor dela stat”.

Mai lasă și din scopul colonisă-
rii. S'ar mulțumi adică nu cu
maghiarisarea naționalităților, ci ca prin
colonisărilor maghiari, așezați aproape
de naționalități, să deștepte în acestea
simț pentru Unguri!

Desigur, pentru că s'a convins
de zadarnicia trucer de până acum.
S'a convins însă nobilul conte
de alt lucru: colonisărilor așezați între
naționalități, în cele mai multe părți
sunt pierdut firea și toate obicei-
urile maghiare, unii romanisându-se,
alții făcându-se slovaci.

De aceea și propune, ca pe vii-
coloniștii maghiari să nu fie puși
în mijlocul naționalităților, ci pe la
marginile, unde pe d'oparte să fie în
stăutul și cu masa maghiară, că
astfel se pierd. Astfel în Ardeal Secuiei
să așezați la marginea Câmpiei,
Ungurii de pe Alföld să fie co-
lonisăți la poalele Carpatilor, așa ca
să ste coloniștii maghiare să nu se
dă între populația română și slo-
vacă, ci să-și găsească întotdeauna
mijloc în ungerimea din apropiere.

Până aci toate ar merge, și din
punct de vedere maghiar desigur că
nu s'ar putea obiecționa nimic. Con-
tele Károlyi zice însă, că succesul
ar fi sigur numai în cazul când colo-
nisările (așa cum le propune) s'ar
face „fără a provoca, fără a agita
naționalitățile împotriva Ungurilor”

Păcat numai că aceste le serie
în același articol în care învinuiește
în chipul cel mai pervers banca
„Albina” pentru că împrumută pe Ro-
mâni cu bani, după cum își manifestă
și necazul, că țeranii români și chiar
cârturarii de la sate cumpără, unde
pot, moșii de ale proprietarilor ma-
ghiarilor ajunși la faliment.

Cum adevărat? Contelui Károlyi
i se pare că ar fi în interesul păcii
și a unei înțelegeri și mai presus
de toate: ar fi drept, ca într'un sat
românesc, unde Ungur este numai
proprietarul, pământurile acestuia să
fie cumpărate pentru coloniștii ma-
ghiarilor, imbuiații de pe Alföld, ear'
nu să le cumpere Români, cari ve-
acuri de-arândul au lucrat, ca iobagi,
ogoarele asupra cărora Ungurii a
ajuns proprietar numai în virtutea
titlului de „nemes” ce i-s'a acordat?!

Dacă așa crede, desigur că noi
Români vom fi și în viitor cei mai
aprigi luptători împotriva colonisărilor,
fie că ele s'ar face de stat, ca în
trecut, fie că s'ar pune la cale în
forma dorită de contele Károlyi.

Dacă pe contele îl frământă cu
adevărat dorința de a da țeranului
maghiar pământ, n'are de cât să pro-
pună vânzarea latifundiilor, pe cari
aristocrații maghiari și așa le dau în
arândă Ovreilor. Dar' să tindă a lua
în stăpânire pământuri, unde Ro-
mâni sunt lipiți pământului și unde da-
toria guvernului ar fi ca locuitorilor
din sat să le facă înlesniri, ear' nu
să aducă peste ei coloniști, aceasta
ni se pare cea mai neiertată provocare.

Că contele Károlyi se contrazice
de altfel în articolul său, este clar
chiar și pentru cel mai mărginit Ma-
ghiar. Vorbește despre pacea socială,
dă sfat ca proprietarii maghiari ajunși
între Români să nu fie lacomi și rei,
ca să nu înstrăineze pe Români, —
în același timp însă nu mai poate de
necaz și nu știe da destule povești
cum să fie împedecați Români în
crearea clasei lor mijlocie.

De altminteri, ca să nu fie nici
o îndoială asupra scopului ce urmă-
rește, nobilul conte nu uită a reco-
manda maghiarilor să ia ca model
acțiunea de colonisare alui Bismarck
față de Poloni... Par'că noi, cari ve-
acuri de-arândul am apărât țeara a-
ceasta, alătura cu heghemonii, am
fi un element heterogen care primej-
duim existența statului!

Etă de ce trebuie să urmărim cu
luare aminte noua acțiune de colo-
nisare și să facem tot ce se poate,
pentru că și de astă dată încercarea
lor de a ne maghiarisa și serăci prin
colonisare, să se frângă de istețimea
și trănicia proverbială a Românilor.

Chestiunea colonisărilor. Sunt acum
trei luni, ministrul de agricultură Darányi
a numit o anchetă, compusă din vr'o 30
bărbați, cu însărcinarea de a studia teme-
nic chestiunea colonisărilor, dându-i spre in-
dreptar o listă de întrebări, cuprinzând 10
puncte, fie care cu text destul de lung.

„P. Lloyd” dela 17 c. publică în pri-
vința aceasta următoarea notiță:

„Ancheta, care se va întruni Joia vii-
toare la ministerul de agricultură, în afa-
cerea chestiunea colonisărilor, va avea, după
toate cele ce se pot prevedea, decurgere foarte
interesantă. Precum află „Köl. Értésítő”,
nu vor lipsi la întrunirea anchetei nici pro-
puneri independente; mai ales însă membrii
anchetei, originari din Ardeal, vor prezenta un
proiect important cu totul de sine stătător, co-
respunzător împrejurărilor speciale d'acolo,
privind lucrul mai deosebit din punctul
de vedere al întăririi elementului maghiar
(„ungarisch”) d'acolo.

Semi-oficioasele maghiare. „Pester
Lloyd”, „Festi Napló”, „Magyar Nemzet”,
precum și celelalte ziare maghiare din Buda-
pesta, aduc la loc de frunte relațiuni despre
toastele ce s'au rostit Duminecă la prânzul
mare ce s'a dat în Curtea episcopoească din
Arad. Ele scot în relief îndeosebi toastul ce
primarul Salacz a ridicat în onoarea Prea-
cuviosiei Sale dlui protosineel Mangra. Pri-
marul a constatat anume că deși dl Mangra
ist iubeste neamul și biserica cu fanaticism,
nu e mai puțin adevărat că și din punct de
vedere patriotic numai elogii i se pot aduce.
„După aceste — scriu ziarele maghiare —
episcopul Goldis a amintit de atacurile re-
cente ce s'au adus din incidentul că a
ridicat la demnitate mai mare bisericăscă pe
Mangra; n'ar fi făcut aceasta — a zis —
dacă nu ar fi avut convingerea, că pe lângă
credința nestrămutată ce o are Mangra pentru
neamul și biserica sa, este în același timp și
cetățean cu credință constituțiunei țării”.
In același timp ziarele maghiare dau și din
toastul dlui Mangra pasagiul unde spune că
„dragostea sa pentru neam nu este în con-
tradicție cu iubirea către patrie și respectul
către constituția țării”.

Kossuthistii și advertisementul.
„Egyetértés” dela 16 Ianuarie
scrie un lung articol despre convor-
birea M. Sale Monarchului cu Dr.
Stransky. Organul kossuthist este
amărit rău. Intre altele scrie:

„Cehii și lumea întreagă vor ști
„însă, că în scena faimoasă dela
„Curte palmuită cu atâta cinism
„a fost nația maghiară”.

DIN ROMANIA

Inalt ordin de zi.

„Ostași, la începutul fiecărui an, gân-
„dul Meu spre voi se îndreptează, și cu
„adâncă mulțumire constat, că sacrificiile
„făcute de țeară pentru armată nu sunt
„zadarnice.

„Sentimentul de datorie și de onoare
„ce neconținut vă însuflețește, este o vie
„dovadă de spiritul vostru de disciplină,
„spirit ce doresc să-l păstrați și de aci în-
„ainte neschimbat, ca o sfântă moștenire.

„Țeara se razimă pe bărbăția fiilor
„sei, de aceea dânsa împreună cu Mine vă
„privim cu mândrie și încredere.

„Vă urez ani mulți și fericiți!”

Dat în București, la 1 Ianuarie 1900.

Carol.

Eroii lor „sfinți”.

Istoricii maghiari asurzesc în-
tr'una lumea cu măreția revoluțiunei
lor dela 1848—49. Atât de sfântă a
fost acea revoluție, zic ei, în cât și
vitejii altor neamuri au venit să-și
verse sângele alături cu Ungurii. Se
laudă mult îndeosebi cu Poloni.

Leiningen, eroul „sfânt”, demas-
chază însă pe acești pretinși luptă-
tori ai libertăților. Despre Dembinsky
scrie de pildă că era o nulitate și
dacă Kossuth l'a numit general-co-
mandant, era numai pentru că de
Görgey se temea. Peste tot, gene-
ralii poloni și alți ofițeri străini erau
puși în frunte de cele mai multe-ori
pentru că între Unguri erau atâția
concuranți, în cât ministerul nu mai
știa pe cine să prefere.

Numai în luptă erau la urmă
acești ofițeri. Așa, despre Kiss Ernő
comandantul trupelor din Banat, Lei-
ningen scrie că era un mare laș.

Etă ce stria Leiningen despre
Poloni:

„Eljött a lengyel légio is és egy
svadrony ulánus Visoczky ezredes
alatt. Az ulánusokat Poninsky gróf
kapitány vezette, ki előbb a János-
dragonyosoknál szolgált, művelt, ked-
ves ember. De ő és Visoczky voltak,
körülbelül az egyetlen kiválók a lan-
gyelek közül, a többi jobbara kalan-
dor, kinek izlett a magyar gázsí!”

Pe românește:

„A venit și legiunea polonă și
un escadron de ulani sub comanda
colonelului Visotzky. Pe ulani i-a
ocmandat căpitanul conte Poninsky,
care servise înainte la dragonii
János, este om simpatic și cult.
Adevărat, că numai el și Viso-
tzky se disting între Poloni, cei-
lalți sunt mai mult niște aventu-
rieri, cărora le plăcea solda un-
gurească.”

Și p'această adunătură de aven-
turieri, căror le plăcea solda lui Kos-
suth, căți istoriciani maghiari n'au
presintat-o ca pe niște... eroi ai
„libertății”!

Asociațiunea Națională Aradană.

D. Dr. Virgil Bogdan, fost deputat,
advocat în Arad, s'a înscris membru fonda-
tor al Asociațiunei Naționale Aradane, de-
punând la casier (d. Sava Raicu) suma de
80 coroane.

Biurul Asociațiunei avisează, că în-
scrierile se primesc în tot decursul anului;
doritorii să se adreseze dlui Sava Raicu, se-
cretar al băncii „Victoria” (Arad).

Pentru Casa Națională din Arad a
mai trimis dl P. Vancu, inv. în Măderat,
suma de 1 coroană.

Răsboiul buro-englez.

Cu datul 15 Ianuarie se telegrafează
din Bruxella următoarele:

După spusele lui Leyds, luptele din
urmă petrecute la Ladysmith au fost despe-
rate și scopul lor a fost, ca să înfrângă po-
ziția de asediare a Burilor. Planul însă a
fost zadărnicit. Buri și azi țin ocupate

colinolo deasupra Ladysmithului și n'au pierdut până acum nici o poziție, cum afirmă foile engleze. Leyds este de părere, că acum nici Mac Kinley n'ar mai primi rolul de mijlocitor al păcii. După constatările engleze, în acest atac dela Ladysmith Buri au pierdut 800 morți și răniți. După o știre mai nouă, Buri au la Pretoria muniție gata pentru trei ani de zile.

Ziarului „Morning Post” i-se raportează din Modder-River (din oastea lordului Methuen) încă următoarele amănunte despre lupta dela Magersfontein:

Pentru-ce au năvălit înainte în rânduri închiegate trupele higlanderilor scoțieni? Aceea n'a fost luptă, ci o adevărată sinucidere. Oamenii se împiedecau în îngrădirea de sîrmă ca cioarele și Buri cu gloanțele lor îi rostogoliau la pământ ca pe muște. Aflăm, că bravul general Wanchope, înainte de-a părăsi tabăra, a discutat asupra planului cu Methuen, dar lordul Methuen a răspuns, că datoria lui Wanchope e a-se supune poruncilor lui. Se vorbește încă și în Aar, că generalul Wanchope profetise catastrofa higlanderilor la Magersfontein și a spus lordului Methuen, că e o mare greșeală a porni asaltul fără a trimite înainte antegarde. La asta însă Methuen a răspuns, că el e comandantul diviziei și, prin urmare, el are să dispună. Generalul Wanchope a știut ce ne așteaptă — zic soldații diviziei — și totuși am fost duși în luptă ca și vitele la junghiere. Retragerea noastră n'a fost retragere, ci adevărată fugă. 4000 de oameni au luat-o la fugă întocmai ca o turmă de oi spăriate. Jos în aripa dreaptă un om de-al nostru a observat ridicându-se pe coasta dealului un nor de prav și, crezând că Buri eșisera din șanțurile lor, — a făcut atent pe oficerul său asupra apariției. Acesta însă, examinând lucrul cu ajutorul ochianului, a asigurat, că numai cavalerimea engleză era acolo, care vrea să atace pe Buri în retragerea lor. Adevărul însă era, că pravul îl produceau în fuga lor trupele higlanderilor, mândria Angliei! — E lucru neîndoelnic, că lordul Methuen a pierdut cu desăvîșire încrederea higlanderilor așa, că oamenii se tem a-și bizui viața lor.

„Ungaria independentă și viitorul ei.”

Sub acest titlu publică „Deutsches Volksblatt”, organul de căpetenie al antisemiților din Austria, în nr. 12 și 13 c., doi articoli de fond, foarte lungi, în care dovedește cu un

aparținând de argumente și cu expuneri logice cât se poate de convingătoare, imposibilitatea existenței Ungariei independente, fie și pe baza uniunii personale cu Austria, adică având ambele tot domnitor comun.

Dăm, precum urmează, unele argumente și expuneri mai isbitoare:

„Cisleitania poate exista fără Ungaria, deși ar avea, mai ales la început, a se lupta cu fel de fel de greutate; Ungaria însă nu se poate susține ea de ea singură, ar trebui să se disolve în atomele ei. Să presupunem așa-dar, că idealul partidului independent ar fi ajuns, Ungaria ar deveni pe deplin independentă și legată de Austria numai cu legătura peste măsură de subțire a monarhului comun. Regatul Marian s'ar prezenta atunci ca o alcătuire de stat dualistică, consistând dintr-o parte alcătuitoare aproape omogenă, sau care ar putea fi făcută foarte ușor omogenă, anume din regatul Croației-Slavoniei, și dintr-o parte alcătuitoare mai mare, poliglotă, care earăși ar fi subdivizată în două părți alcătuitoare cu totul deosebite, anume, Ungaria: proprie și Ardealul. Căci, dacă rezonul de stat a chiar săptuit uniunea politică a Ungariei și Transilvaniei, totuși particularitățile geografice și etnografice, tradițiunile istorice, etc., trag între ambele aceste țări o graniță așa de pronunțată, încât uniunea lor va rămâne totdeauna numai forțată, neîntemeiată pe necesitate neapărată; ear' particularitățile lor vor sta intacte. D'apoi deosebirea chiar între Maghiari și Săcați este așa de temeinică, încât acești din urmă se consideră ei pe sine înșiși ca altceva, și nu se amalgamează deloc cu cei dintâi...”

„Primul efect al independenței s'ar valida pe terenul financiar. Poziția geografică a Ungariei cu granițele ei întinse-lungărețe, în cea mai mare parte necrotite; situația izolată a națiunii dominante maghiare, care, pentru a avea oarecum și ea ceva rudenii, reclamează și pe Turci și pe Ovrei ca națiuni-surori; vecinătatea statelor balcanice în plină dezvoltare, având toate în Ungaria, membre nemulțumite și despărțite ale propriei lor naționalități; împregiurarea, că Ungaria se află în nemijlocita apropiere și sub nemijlocita influență a două mari puteri militare, anume Germania și Rusia, care încă își ved trăind în țările Coroanei Sf. Ștefan, fracțiuni însemnate d'ale popoarelor lor și știu că pe teritoriul locuit de ele se află căi însemnate de comerț; prin toate acestea statul ungar independent ar fi silit, dacă nu este să fie condamnat din capul locului, la prăbușire, a întreține o armată mare, puternică gata la orice moment, precum și a-și ridica forță sa defensivă. Astfel dar' va trebui să susțină o forță armată cel puțin așa de mare, încât să corespundă actualului sale părți alcătuitoare din armata comună, plus hovezimea.

Expunând în deamănunt cheltuielile și alte soiuri de greutate,

schimbări, etc., ce ar necesita o astfel de armată, autorul scrie:

„Astfel dar' trebuința de bani ar crește într-o măsură enormă, ear' finanțele statului s'ar împovăra în mod cu atât mai neplăcut, cu cât până acum toate contractele (ce le-au avut cele două jumătăți ale monarhiei) cu banca austro-ungară au fost întocmite în folosul Ungariei într-o măsură nepomenit de mare și îi asigurau credit așa de ieftin. În momentul în care ar înceta comunitatea (Bancii), vecinul nostru transleitan ar trebui să plătească imediat cel puțin 5 procente, ear' valuta de aur ar isprăvi celelalte, pentru a zdruncina finanțele țării în mod nevinovat. Doar' se vede, cât de mult au scăzut hărțile ungare, câtă vreme treaba cu reînnoirea pactului era nesigură. În cas de independență și obligațiunile ungare și-ar lua drumul în masă îndărăt...”

„A doua urmare a independenței Ungariei ar fi lupta economică între cele două jumătăți ale monarhiei. A zgrăvi tabloul unei asemenea lupte, ar fi o lucrare merituoasă pentru un economist”.

Autorul amintește apoi în câteva trăsături caracteristice, în ce chip s'ar desvolta lupta aceasta economică cu Germania.

Ca a treia urmare fatală a independenței Ungariei se prezintă în ochii autorului politica internă a ei. Naționalitățile nemaghiare toate s'ar mai mult cu Viena decât cu Budapesta.

„Îndată ce va înceta apăsarea puterii întregii monarhii (asupra naționalităților nemaghiare), ear' maghiarimea va fi avisată numai la propriile sale mijloace și puterea de atracțiune a statelor vecine nu va fi ținută în frâu prin influența monarhiei întregi, toate tendințele centrifugale se vor da pe față cu forță elementară și vor slăbi coeziunea statului.

„Atunci apoi nu vor mai stăla dispoziție regimete din Galizia și Austria, care pentru a nu lăsa fără pază alte puncte primejdute, ar putea fi întru ajutor spre a ocroti falsificarea alegerilor. Pentru fonduri de alegeri nuse vor mai desfunda așa ușor diferite izvoare (? R. „Tr. P.”; indignarea și interesarea popoarelor vecine înrudite cu neamurile lor a-urite nu vor putea fi puse la rezonanță în mod așa de brusc, ca azi, când se poate arde asupra preponderanței de forță așa de enormă a monarhiei austro-ungare.

Ocupându-se apoi de urmările ce ar avea Ungaria independentă în politica externă, autorul scrie între altele:

„Așa se vede, că din pricina grandomaniei enorme a celor de peste Leita, ei

au uitat învățăturile istoriei. Ei au uitat evenimentele din 1848, 1859 și 1866, care pun în evidență în mod profetic evenimentele ce au să urmeze într'un limbaj de priceput oricărui laic (în politică). La 1848, popoarele nemaghiare se aflau răsculate cu arme în contra Ungariei maghiare; ear dacă aceasta din urmă n'a fost nimicită îndată atunci, faptul acesta exploatat de către aderenții independenței, așa de adeseori ca un triumf își are rostul său în împregiurarea, că „Valachi” (citate și subliniate în original) din Ardeal numai atunci abia s'au fost trezit la conștiința națională, așa zicând prin forță, astfel dar fără sprigin au fost încă prea slabi. Ura însă ce o arată actuala Ungarie oficială față cu Jancu, conducătorii de atunci ai Românilor, învederează îndejuna, că mișcarea Românilor pe acele vremuri deja avea un caracter foarte serios...”

Vorbind apoi de atitudinea Croaților, Sârbilor și Slovacilor în 1848, autorul încheie primul său articol astfel:

„Timpurile astăzi sunt foarte schimbate. „Valachi” de odinioară cei batjocoriți, prăpădiți, în miserie și robie au devenit Români conști de sine superiori, în toate privințele, elementul maghiar, și cari ar găsi un sprigin puternic în regatul român cel cu un trecut militar strălucit.

„Croația-Slavonia este teritoriu autonom cu proprie administrație. Slovaci, deși cel mai puțin înaintați, totuși sunt deja și ei treziți la conștiința națională; ear' la granițele de sud ale Ungariei s'au format state de sine stătătoare, cu populații înrudite cu națiunile asuprite. Aceste state ale căror populații sunt dujmoase sistemului dominator pe teritoriul Coroanei Sf. Ștefan; ar interveni în mod activ în momentul acela, în care Ungaria, avisată nu mai la propriile sale puteri, s'ar încăeri în conflict cu una din naționalitățile sale nemaghiare din țeară...”

Revista externă.

Francezii în Algir. Agenția „Havas” i-se raportează din Algir, că partidul dujmoșnic Francezilor, care în 28-Deceembrie a fost datat la lăsuță de ministrul lui Floreaș la 5 Ianuarie a. c. din nou a atacat Francezii din Algir. Numărul atacatorilor a fost 1300, ear' al misionarilor numai 19 de oameni. Cu toate acestea Francezii au învins pe dușman, cari au pierdut în luptă 150 morți, 200 răniți și 14 prizonieri. Două zi poporațiunea s'a supus Francezilor.

Crisa ministerială în Sârbia. După o știre telegrafică din Belgrad cu dată 15 l. c. n., crisa ministerială în Sârbia, care ară amintit în numărul de ieri a izbucnit deja. Pricina crizei e, că regele Alexandru a voit să grațieze pe toți condamnații politici, guvernul însă s'a opus astfel a trebuit să demisioneze. În urma acesteia regele numai decât a chemat Niș pe Novacovic, reprezentantul Sârbiei

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

Chiriașii cei noi.

(Urmare.)

„Aș voi să vorbesc cu dl doctor”. Dama arță spre o ușă.

„Poștește până în odaie; el este acolo. Au trecut oarele de consultație, poate să te primească însă, cu toate astea”.

Veronica pipăi prin coridorul întunecos și ciocni.

Intră într-o odaie spațioasă, însă neluminată. Covoarele îi amuțiră pașii, ear' amurgul serel își trimisese umbrele sale prin fereastra cea mare, așa că era aproape întunec.

Se ridică cineva de pe canapea — părrea a fi un bărbat corpulent, cu umeri lași și cu barbă plină; făcu un pas spre ea.

„Ce poștiți?”

Veronica își adună tot curajul.

„Eu locuiesc aci, în această casă, sub D-Voastră”.

Un compliment ușor fu răspunsul din partea lui — și deoarece el încă tot tăcea, o cuprinse mânia, nici măcar o vorbă de scusă din partea acestui urs!

„Nu mai e de suportat, D-le Doctor”, zise ea aproape cu vehemență.

„Aș”, zise el liniștindu-o, „nu erd să te tocmăi așa rău!”

„Așa rău nu, însă cu mult mai rău, de-cum V'ați pute închipui. Nici nu mai știu unde-mi stă capul, de atâtea bufnituri și ciocnituri, cari țin ziua și noaptea.

Doctorul deveni atent.

„Nu te agita așa”, zise el într'un ton domol. „Asta-l ceva trecător, nu trebuie să te descurgiezi așa iute!”

Veronicei îi venia să plângă de ne-caz.

„In fine de la D-Ta depinde totul, d-le Dr!”

„Numai să nu-ți închipui prea mult despre mine.”

Ce dispreț! Un suris ironic se ivi pe buzele Veronicei.

„Aceleași cuvinte mi-le-am zis și eu, când am făcut acest drum greu; însă la cine era să mă adresez? Căci soția și fiica D-Tale nu vor să asculte rugarea noastră.

Soția și fiica! Doctorul făcu o față îngrijeată. Avea de-aface cu o nebună?! Trebuie să fie deci precaut.

„Te rog ocupă loc”, zise el, cu voce moale și-i întinse un scaun.

Ea șezu.

„Ei, și acum istorisește-mi mai pe larg, tot ce s'a întâmplat”.

„Nu am așa multe de istorisit, dacă în adevăr nu știți. — D-Voastră v'ați mutat alaltăeri în această casă; de atunci mama și eu n'am mai avut un moment liniște. Ciocniturile și zurruturile d'asupra capului nostru sunt insuportabile. Ea astă noapte n'am putut dormi chiar de loc, fiind-că un pacient al D-Voastră a greșit adresa, și mai târziu — scusați dacă mă exprim prea aspru — ați avut prea puțină considerație atât la plecarea, cât și la reîntoarcere; am fost meren conturbate. Chiar azi, zi sfântă, fiica D-Voastră a început să ne cânte, des de dimineață un repertor întreg din opere și alte bucăți de valoare; — noi am pierdut însă ori-ce răbdare. Am trimis vorbă în sus, în toată regula bunei cuviințe. Sigur, că știți răspunsul Doamnei, căci poate a fost cu învoirea D-Voastră. Cântecetele continuă. Și, d-le Doctor, Vă asigur, că aceasta strică foarte mult mamei mele! N'am venit pentru mine, căci — O! Doamne, eu sunt tânără și sănătoasă. Dar sârmăna mea mamă, care de patru ani sace paralizată — pe ea Vă rog s'o cruțați! Nu mai are nici somn, nici liniște, — se va bolnăvi mai rău încă. D-Voastră, ca Doctor, trebuie să știți, că această

procedură față de un bolnav, este... este

„Neumană, voi să mă d-șoară”, intrerupse Doctorul cu voce plină și somnă. „Nu te sfi a-mi spune adevărul, căci toată dreptatea. Însă, te rog să crezi, că n'am nici o știre despre toate acestea. Că ocupatiunile mele mă țin ziua întreaga și parte de casă și atât nevasta mea, și fi... flica mea nu mi-au spus nimic. Deși mi dai voce, voi veni eu însumi să mă scusele față de mama d-voastră.”

Veronica roși până în albul ochilor. Unde-a ajuns cu pripa ei!

Era evident, că făcuse nedreptăți față de eestui domn bîrân și prietinos.

Impinsă de o inspirație momentară cum era în toate acțiunile ei, pași spre și i întinse mâna. „Am să mă rog de tăre”, zise ea, și privi cu așteptare imposibilă statură.

Ei îi cuprinse dreapta cu amândouă mâinile.

„Așa-dar — din inimic am def amici”, exclamă el ușurat, „și cred, că această îmi dai voce să-mi îndeplinesc torințele.”

„Cu plăcere”, răspunse ea zimbînd se depărtă fericită.

Acum — toate erau bune, și acea ște sfântă îi cuprinse earăși inima.

Constantinopol, voin să-l înscriească cu armarea unui nou cabinet. — Știut fiind, că Novacovici este presidentul partidului progresist și în scurptină conducătorul acestui partid, sigur că un guvern format sub presidenția lui va avea să fie de colorit liberal.

CALINDARUL NOSTRU PE ANUL VISECT 1900 SE AFLĂ DE VÎNZARE LA

ADMINISTRAȚIA TRIBUNEI POPORULUI. PREȚUL 30 cr.—60 FILERI.

VÎNZĂTORILOR SE DĂ UN RABAT DE 20%

Acest calendar, bun și ieftin, curânde pe lângă partea calendaristică și articole dela literatură distinși I. Slatci, G. Coșbuc, Vasile Goldiș, Enea Madoș, Uncheașul etc.

Fiecare Român să grăbească a-și cumpăra acest calendar făcut anume pentru-ca să găsească în el lucruri plăcute și cărturarii.

NOUTAȚI

Arad, 17 Ianuarie 1900.

Din cauza sfinteii sărbători de Crăciun numărul proximal foii noastre va apărea numai Sâmbătă la săptămânală.

Un rege bun. Cu privilegiul sfintelor sărbători ale Crăciunului, M. Sa Regele Carol al României și-a adus aminte de copilul George C. Cantacuzino, decedatul fost ministru de Finanțe și le-a trimis un prețios pom de Crăciun, încărcat cu bogate daruri. Este și aceasta, desigur, o dovadă despre bunătatea regelui Carol, prezentat în arată și deosebita considerație ce regele avea pentru Cantacuzino, mort în floarea vârstei.

O artistă română, lăudată chiar de străini, este doamna Anuța Onițiu, fiica avocatului jude Alexiu Onițiu din Seghedin. Fiindcă ea există între Români, doamna Onițiu cultivă muzica vocală și a ajuns la perfecțiune care uimește pe cei ce au norocul să o asculte. Acum Duminecă, doamna Anuța Onițiu a cântat la matineul aranjat de societatea funcționarilor. „Szegedi Nalca” (numărul de la 16 c.) făcând o dare seamă despre matinee, consacra un paragraf plin de elogii la adresa doamnei Onițiu, pianista excelentă, care cu un talent în brio de admirat a cântat din opera „L'italiana in Alger” și din „Traubadour”, precum și cântece tiroleze. A electricizat pe audiență.

Între lăptăși depuse pălăria și jacheta, — îmbrăcându-se în haină de serbătoare și grăbind să lumineze de pe pom. — Nici un copil nu se mai arăta de sus, toate înfățișate ca prin farmec. Mama ei se adăru înăuntr-un somn dulce și recreator.

Mândrul brăduț era inundat de lumină, iar în vârful lui steaua de Crăciun strălucind razele cerești, cari pătruseră în încămă Veroniceii.

Împieșcă încet scaunul portativ lângă mamei sale — și când aceasta își deslușă ochii, primul lucru ce îi sări a fost căscațul dar, ce îi produse o nespuse bucurie. Veronica era acum deplin fericită.

D-na Caspar îmbrăcată cu îngrijire de frumoasă și loana — fată de casă — fu purtătoare triumf în odaia caldă, bine luminată și încălzită cu miros de brad.

Aci ședea mama și fata, cu mâinile ocupate și cu ochii sclipind de fericire, în timp ce cânta lin un cântec, întru mărire și laudă a lui Dumnezeu — și tonurile blânde și pline de simpatie erau în armonie unele cu altele.

Cântând, ele nici nu auziră sunetul ușii deschise de la coridor. Ușa se deschise și doamna anunță pe dl Dr. Hauser. Veroniceii abia avu atâta timp, ca prin căte-va să se deslușească mamei-sale cele pe-

Sincere felicitări și dorim să o auzim curând că desfășează și cercurile românești, ear artei române să-i fie o mândrie.

Petrecherile ofițerilor garnizoanei din Arad. Reunirea militară științifică și de casină din Arad („Militär wissenschaftlicher und Casino-Verein”) a trimis și redacției noastre invitare specială la petrecherile și convenirile, ce le va aranja în decursul sezonului de iarnă. Programul următorul:

1. La 20 Ianuarie: „Serata à la Ronacher”, în încăperile Casinei din cetate; începutul la 8¹/₂ oare seara.
2. La 27 Ianuarie: „Reprezentatie de diletanți”; în urmă: cina comună (Souper) și apol joc, tot în încăperile casinei. Începutul la oarele 8.
3. La 3 Februarie: „Bal”, în hotelul „Crucea Albă”; începutul la 9¹/₂ oare.
4. La 17 Februarie: „Reprezentatie de diletanți”; în urmă: cina și joc, în încăperile Casinei. Începutul la 8 oare seara.
5. La 27 Februarie: „Serata à la Ronacher”, în încăperile Casinei; începutul la oarele 8 seara.

Nou doctor român. Ni-se scrie din Cluj, că dl Ioan Cotoșan, jurist absolvent și student în științele tehnice montanistice, în 1/13 Ianuarie a. c. a fost promovat la gradul de doctor în științele juridice și politice la universitatea de acolo.

Gendarmi barbari. Zilele trecute gendarmii ungurești earășii au vărsat sânge românesc nevinovat în comuna Gostila (în Ardeal). Casul s'a petrecut astfel, că țărani români din numita comună, nedreptățiți fiind de autorități în comasarea pământurilor din hotarul comunei, s'au revoltat și s'au opus volniciei. Au intervenit însă gendarmii și au descărcat arma asupra celor ce numai dreptate cereau. Au rămas pe loc doi morți și mai mulți răniți. Făcând acestora, îndeosebi doi țărani fruntași din comună, văzând nedreptatea săvârșită și mai în urmă prigonirea împotriva oamenilor nedreptățiți, — s'au dus cu jalba lor în două rânduri până la împăratul și abia acolo, a doua oară, li-s'a dat ascultare în cancelaria de cabinet a Majestății Sale. „Tribuna” s'au dus cu jalba lor, ca să se poată țărani au primit dela împăratul și nu fel de „salvus conductus”, în urma căruia să fie scutiți de prigonirea gendarmilor și-a autorităților ungurești. — Foile maghiare însă reduc știrea „Tribunei” la un simplu revaș, prin care se adevărește, că jalba Gostilenilor a fost primită în cancelaria Majestății Sale.

Oricum ar fi, fapt însă este, că domni și autoritățile ungurești au provocat vărsarea sângelui nevinovat, și aceasta trebuie să ceară cel puțin — dreptate. Ear asta nu o pot ascunde nici un fel de desmintiri de-ale foilor șoviniste.

„Zastava”, cel mai valoros ziar al fraților Sârbi, care apărea până acum de 3 ori pe săptămână, a de-

trecute și eată-că pe prag sta deja cel anunțat — un bărbat svelt, tiner și frumos, înluminat de razele luminilor de pe pom. ear îl încungiuerau ea o aoreală.

La vederea lui, Veronica abia putu să-și rețină un strigăt de surprisă.

Era imposibil ca acesta să fie acel domn bătrân, bărbatul doamnei, nu tocmai tinere, și tatăl fetei. Nu, trebuie că era o greșală la mijloc!

Însă primele cuvinte ce le adresă d-nei Caspar delăturară ori-ce îndoială.

„Am venit ca un pocăit, doamnă,” zise el și se plecă cavalereste înaintea bolnavei.

„Astăzi, în această sărbătoare a păceii și a bucuriei, sunt prea convins că voi primi ertare pentru păcatele ce le-am făcut — însă fără știrea mea. Vă asigur însă, zise el, întorcându-se stămbind spre Veronica — că atât surorii cât și menajerei mele — sau după-cum ați avut bunăvoința a Vă exprima — soției și ficei mele, nu le-a căzut prea bine muștrările mele, nu tocmai blânde.”

(Va urma.)

Traducere de: Eugenia Pinciu.

venit, dela anul nou cotidian. Acest progres este negreșit dovada, că principile și curentul, în care e condus confratele din Novi-Sad, se răspândește tot mai mult printre poporul sârb. Felicităm sincer pe colegul nostru, care deodată cu întărirea sa intră și în anul 35-lea al existenței sale.

Autonomia catolicilor. Primatele Ungariei, cardinalul Vaszary, pe ziua de 31 Ianuarie n. a convocat la Pesta pe toți membrii congresului pentru regularea autonomiei catolice.

Un principe italian dispărut. S'a spus încă la acest loc, că principele italian de Abruzzo, în expediția ce-a intrapris-o la Polul-Nord, s'ar fi nenorocit pe întinsul oceanului. Deși la plecare principele spusese, că în timpul iernii, oriși unde ar fi, se va întoarce pe pământul „Francisc Iosif” și de-acolo va înștiința la Roma despre aflarea sa, — nici până azi n'a sosit nici o veste despre dînsul. Din cauza acesteia familia regală italiană este foarte îngrijată de soartea lui. Acum ministrul italian de externe prin telegraf a provocat pe consulul italian dela Stockholm, ca să știricească de soartea principelui. La telegramă consulul din Stockholm a trimis răspunsul, care a potențat și mai mult grijea la curtea italiană. Consulul din Stockholm a recercat anume pe toți consulii din orașele de pe țărmul norvegian, ca să afle informațiuni dela pescarii mării ghețoase despre expediția principelui. Nimeni însă nimic nu știe despre asta. Cea din urmă știre despre expediția a sosit pe la începutul lui Octomvre, de atunci însă nici o urmă. Fiindcă iarna aceasta a fost foarte viroasă și Marea-ghețoasă este îngrămadită cu munți de gheață, e mare teama, că vaporul „Stella Polare” cu principele va fi căzut jertfă unei catastrofe. Ziarele rusești vestesc, că vaporul principelui ar fi oprit de stăvilele de gheață în apropiere de insula „Francisc Iosif” și astfel e preste puțină, ca principele deocamdată să scrie v'o veste la Roma.

Un eniscon împotriva socialismului. Se vestește din Cluj, că contele Gustav Majláth, episcopul romano-catolic dela Alba-Iulia, din considerare, că socialismul tot mai mult se lățește în unele clase ale societății, — îndeosebi în stinul tinerimii industriale, a aflat de bine, ca în direcția aceasta să se ia anumite măsuri de apărare împotriva acestui rău social. Pentru acest scop numitul episcop a convocat la o conferință pe toți bărbații normativi ai comunităților bisericesti din diecesa sa.

O anchetă în cauza colonisărilor este convocată pe mâine, 18 Ianuarie st. n. Această anchetă, prezidată de ministrul Darányi și compusă din secretarul de stat Paul Kiss, consilierii ministeriali Isidor Măday și Béla Darányi, secretarii de secție în ministerul de agricultură Dr. Iosif Batróky, Francisc Kapeller Saárosi și Alexandru Lovas, secretarii ministeriali Iuliu Kéry, Iosif Németh și Iosif Maly, concipienții ministeriali Dr. Géza Losonczy și Dr. Ladislau Olgvai și deputații dietali contele Ștefan Tisza, Géza Papp, Paul Hoitsy și alții, — va avea să deabată proiectul noii legi de colonizare, elaborat de secretarul ministerial Iuliu Kéry.

Nou canal între Dunăre și Tisa. Foile maghiare din Pesta comunică știrea, că ministrul ung. de comerț Hegedus Sándor a luat toate măsurile, pentru săparea unui nou canal între Dunăre și Tisa. Noul canal va porni dela Budapesta și în direcție spre est se va împreuna cu Tisa. Lucrările vor începe, probabil, în primăvară.

„Noua Revistă Română” a apărut în București, sub direcțiunea d-lui Rădulescu-Motru. Cuprins interesant, variat și instructiv. Redacția: Pasagiul Român 20. Costă pe an 24 lei.

Menotti Garibaldi, al patrulea fiu al renumitului Garibaldi, luptător pentru libertatea italiană, a răposat în Roma. Menotti Garibaldi în războiul greco-turc din 1896 a luptat pe partea Grecilor cu o legiune a sa proprie.

Bartha Miklós a dat în judecată pe Kobor Tamás, fiindcă asta a scăpat vorba, în revista „A hét”, că Bartha este un „lacheu al Curții.”

Isvor de petrol în Bihor. Având să-și știe sapa în curte o fântână artesiană, ovrului Adler Mór din comuna Komandi (în Bihor) a dat zilele trecute de un bogat isvor de petrol. Știrea o împrumutăm din foile ungurești; dacă însă ea se adevărește, norocul mare va fi pentru jidanul Adler.

Răsunare pentru necredință. Din Zenta se vestește, că șeful poliției de acolo, Nicolau Rotterbücher și-a împușcat soția pentru necredința ei față de dînsul și în urmă și-a tras și lui un glonț de revolver lăsând în urmă șapte orfani minoreni.

Monumentul lui Mircea-Vodă. Ziarele bucureștene scriu, că la Tulcea, pe lângă monumentul reamexării Dobrogei, se va ridica încă unul, reprezentând pe Mircea-Vodă. Statua va fi de bronz, lucrată de sculptorul Bălăcescu. Ambele monumente se vor inaugura în Aprilie viitor.

Atentat în contra unei mirese. Istoria s'a petrecut în comuna Petrovosele. Frumoasa Vajda Ilona din numita comună fusese întăiu peșită de tinerul Zăgonyi András. Logodna între dînsii însă a fost stricată și fata și-a ales alt mire din comună și cu acesta avea să se cunune în ziua de 8 Ianuarie n. Pe când tocmai mirii și oaspeții intrau în biserică, deodată Zăgonyi cu doi tovarășii ai săi — de după ușa bisericii māvăliară asupra miresei, li rupseră cununa de pe cap, li spintecară întreaga haină de mireasă și li traseră câțiva pumni peste cap. Uimiți și îndărățiți de această neașteptată întimpinare, chiar la pragul bisericii, — mirele și oaspeții se repeziră ca turbați asupra atentatorilor și se încinse o străjnică bătaie, din care cești din urmă s'au ales cu răni și umflături, ce multă vreme vor avea să-i lege de pat. — Abia numai târziu, după amiază, s'au dus din nou mirii la cununie, care s'a făcut apoi fără alt incident neplăcut. — Epilogul nunții se va petrece acum înaintea judecătoreii.

Mare panică într-o menagerie. Zilele trecute în menageria lui Mallen din Valence s'a escat foc tocmai în timpul producțiunii. Într-acestea doi lei au scăpat din cușcă, ceea ce a potențat în chip nedescris panica în mulțimea publicului de față. Mai mulți gendarmi au luat la goană fiarele teribile și fără succes au pușcat de mai multe ori asupra lor. Abia numai cu mare greutate și după o goană desperată au putut fi earășii aduși în cușcă. A fost o fericită întâmplare, că publicul s'a ales numai cu spaima.

ULTIME ȘTIRI

Londra, 16 Ianuarie. Din Sterkstroom i-se raportează agenției „Laffan”, că o iscoadă compusă din 5 călărești englezi, care voia să studieze terenul dintre Sterkstroom și Dortrecht, a fost prinsă de Burt.

Cu datul 10 Ianuarie se raportează din Modder-River, că cele trei trupe din armata engleză, cari Lună (în săptămâna trecută) sub comanda colonelilor Babington, Pilcher și Wood nāvāliseră în statul Oranje, s'au întors înapoi. Soldații spun, că teritoriul de-acolo e fără poporațiune, dar foarte bogat. Trupele engleze au nīsuit să facă acolo cele mai mari pagube, ca să înțrice poporațiunea. Astfel două mari ferme ale comandantului Iacobsdal le-au nimicit cu deservire. Resultatul a fost, că muncitorii cafeterii din aceste ferme s'au supus umiliții Englezilor.

Știri sosite la Londra spun, că numărul Burilor luptători se urcă la 80.000 de oameni, și că Mitchell, raportorul de la Ladysmith al ziarului „Standard”, a murit în tifos.

Londra, 16 Ianuarie. Telegrama sosite din Pretoria vestesc, că Burii au sdrobotit cu deservire oastea generalului Buller și că perderile Englezilor sunt enorme. Aici (în Londra) spiritele sunt grozav de agitate pentru tăinuirea lucrurilor din partea ministeriului de războiu și o spaimă grozavă a cuprins publicul pentru desastrul dela riul Tugela.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Bussu Șirianu.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 22 Noemvrie.

	Arad:	B.-Pesta
Grâu Aprilie fl. 7.10—7.30 fl.	7.96—7.87	8.02—8.03
Octomvrie	5.—5.20	5.20—5.50
Cucuruz Maiu 3.80—3.90	5.—5.01	5.65—6.60
vechiu	5.40—5.50	6.42—6.44
Orz vechiu	5.60—5.70	6.10—6.35
nou	4.40—4.50	5.6—5.8
Secară Apr.	—	4.90—5.28
vechiu		
Ovăs Apr.		
Oct.		

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	18.90	19.—	
Imperiali (15 R. aur)	126.—	127.—	
Ruble rusești 100 à	5.58	5.62	
Galbeni	9.48	9.56	
Napoleon-d'ori	58.50	58.95	
100 Marea germane	11.90	12.57	
Livre sterling			

Spirit:

	21 Oct.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
" " cu micu	56.50
" brut cu toptanu	54.50
" " cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		cr. p. kg.
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	" "
tineri 320—390	44—44.5	" "
" 250—390	44—45	" "
" până 250	45—46	" "
mijlocie 240—260	47.5—48	" "

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcățeanu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comenzilor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adăuga și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

4—5 colegători de accidente

(nesocietari)

află condițiune plăcută și durabilă numai decât în tipografia

Carol Csallner

Beszterce.

402 2—2

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Brașov, Dl. Vasile Goldiș a lucra o folositoare carte școlară: „Geografia pentru școlile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învățământ. Partea primă (pentru clasele III și IV), cu numeroase ilustrațiuni și harte colorate.“ Editura librăriei Ciurcu Brașov. Prețul unui exemplar 35 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: „1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii și ocupațiunea lor, 4. Religiuinea și limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicațiune, 10. Insulă, peninsula, golf, 11. Șesul, 12. Dealuri și văi, 13. Orizonul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Comitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria și Europa.“ (Materialul clasei a IV-a.) Ținutul muntos din Sudost. Câmpia Ungariei. Ținutul muntos Nordostic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Orașul Fiume și ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparținătoare Ungariei. Europa în genere.“ La toate capitulele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învățătorilor noștri.

Exerciții intuitive și gimnastice, manual pentru învățătorii școlilor populare române, întocmită după plan, de Ioan Tudescu, învățător în Lipova. Ediția a III. Prețul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului“ în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipariu frumos și bine îngrijit, broșată elegant și scrisă într'un limbajiu la înțelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărții este următorul:

I. Agricultură. — II. Ape (mori de apă, navigare, broduri, plute). — III. Boalele și păstrarea vitelor. — IV. Cause comunale. — V. Drumuri și vama. — VI. Finanziar. — VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Oenărit). — XII. Moștenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, Adunarea puștilor din aită țeară, Apa de sodă, Ajutorarea săracilor, Adunări publice, Afacerea cu zăloge, Boalele epidemice, Birturi, Curățirea cosurilor (hornuri), Curățirea ulitelor, Calea ferată, Getățenia de stat, Escortarea, Edificări, Înșuarea în joc, Invențiuni (descoperiri), Legea de presă, Lucrurile istorice, Ospătării, Plata medicului, Piața (Terguri), Poștă, Privilegii (Patente), Paza contra focului, Societăți (bănci, case de păstrare), Site de aramă, Sdrențe, Săminte de bucate, Instanțieri, Școală secretă, Ținerea cănilor, Trecerea în altă țeară, Tipografie, Vânzarea bureților, Vânzarea în pusti și prav de puseă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescuit. — XVII. Religiuine. — XVIII. coală. — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vénat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu direcțiunile administrative, cât și cu judecătoriale din patrie, cărturarii din popor le află în cartea aceasta toată la un loc, bine lamurite și spuse în limbă populară și înțeleasă de toți.

Prețul acestei cărți folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) și se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât și la administrațiunea „Tribunei Poporului“.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii de direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărui societăți pe act. Costă 1 fl. 50.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim călindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.